

缅甸语 口语教程

မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ

姜永仁 编著

北京大学出版社

姜永仁
编著

PDFG

缅甸语口语教程

မြန်မာစကားပြောပညာ

ISBN 7-301-06222-2

9 787301 062227 >

责任编辑\杜若明
封面设计\张虹

ISBN 7-301-06222-2/H·0833
定价: 23.00元

မြန်မာစကားပြောပတ်စာ

缅甸语口语教程

姜永仁 编著

北京大学出版社

北 京

图书在版编目 (CIP) 数据

缅甸语口语教程/姜永仁编著.—北京:北京大学出版社, 2003.3
ISBN 7-301-06222-2

I. 缅… II. 姜… III. 缅甸语口语-高等学校-教材 IV. H421.94

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2003) 第 015449 号

书 名: 缅甸语口语教程

著作责任者: 姜永仁 编著

责任编辑: 杜若明

标准书号: ISBN 7-301-06222-2/H·0833

出版者: 北京大学出版社

地 址: 北京市海淀区中关村北京大学校内 100871

网 址: <http://cbs.pku.edu.cn>

电 话: 邮购部 62752015 发行部 62750672 编辑部 62753334

电子信箱: zpup@pup.pku.edu.cn

排 印 者: 北京大学印刷厂

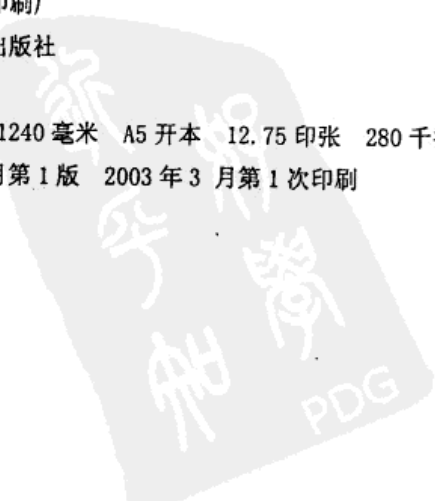
发 行 者: 北京大学出版社

经 销 者: 新华书店

890 毫米×1240 毫米 A5 开本 12.75 印张 280 千字

2003 年 3 月第 1 版 2003 年 3 月第 1 次印刷

定 价: 23.00 元

တည်းဖြတ်သူ၏အမှာစာ

“မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ” စာအုပ်ပြုစုသူပါမောက္ခကျန်ယုံရင်း(Prof. Jiang yongren)သည်၊ပီကင်းတက္ကသိုလ်နိုင်ငံခြားဘာသာကောလိပ်၊အရှေ့တိုင်းဘာသာစကားမဟာဌာန၊ ဒုတိယမဟာဌာနမှူးတာဝန်ပါ ပူးတွဲထမ်းဆောင်နေသည့်မြန်မာစာပါမောက္ခဖြစ်သည်။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်းသည်မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံခြားဘာသာသိပ္ပံ၌၊ တရုတ်ပညာတော်သင်(၁၉၈၅-၈၆)အဖြစ် ပညာဆည်းပူးခဲ့သူဖြစ်သည်။ထို့အပြင်မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ၊တရုတ်သံရုံး၊ ယဉ်ကျေးမှုဌာန၌ဒုတိယအတွင်းဝန်(၁၉၉၀-၁၉၉၁)အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပထမအတွင်းဝန်(၁၉၉၁-၁၉၉၃)အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးဌာန၌ပထမအတွင်းဝန်(၁၉၉၄-၁၉၉၈)အဖြစ်လည်းကောင်း၊အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသူဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌(၈)နှစ်ခန့်ကြာအောင်နေထိုင်ခဲ့ဖူးသောအတွေ့အကြုံသည်မနည်းလှချေ။

ထိုကဲ့သို့မြန်မာနိုင်ငံနှင့်ရင်းနှီးမှုအတွေ့အကြုံများပြားခဲ့သူ မြန်မာစာပါမောက္ခတစ်ဦးက “မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ” စာအုပ်ပြုစုသည်မှာ အလွန်သင့်လျော်လှပေသည်။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်းပြုစုသော “မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ” ၌ ထူးခြားချက်(၉)ခုကိုတွေ့ရသည်။

(၁)မြန်မာများနေ့စဉ်နေ့တိုင်းအမှန်တကယ်ပြောဆိုသုံးနှုန်းသောစကားများဖြစ်ခြင်း။

သာဓကအားဖြင့်လူငယ်အချင်းချင်းဆက်ဆံရာ၌လေးစားစွာပြောပုံဆိုပုံ

များကိုတွေ့ရသည်။ လူငယ်နှင့်လူကြီးဆက်ဆံရာ၌လူငယ်ကလူကြီးအပေါ်ရိုသေမှုကိုတွေ့ရသည်။ လူကြီးကလည်းလူငယ်အပေါ်၌ကြင်နာမှုကိုတွေ့ရသည်။ “ကြီးသူကိုရိုသေ၊ရွယ်သူကိုလေးစား၊ ငယ်သူကိုသနား” ဟူသော မြန်မာ့ဆိုရိုးနှင့်ကိုက်ညီပေသည်။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်းသည် “လသာခိုက်ဗိုင်းငင်” “ဘုရားလည်းဖူး၊ လိပ်ဥလည်းတူး” “တစ်နေ့တစ်လံ၊ပုဂံဘယ်ရွှေမလဲ” စသောမြန်မာစကားပုံများ၊ “လာချင်ရင်အနီးကလေး၊မလာချင်ရင်ခရီးဝေး” “စောင်ခြုံလို့မလုံ၊ မေတ္တာခြုံမှလုံတယ်” “အသားဆိုဝက်၊အသီးဆိုသရက်၊ အရွက်ဆိုလက်ဖက်” စသောမြန်မာ့ဆိုရိုးစကားများကိုလည်းဆီလျော်ရာနေရာများတွင်ထည့်သွင်းရေးသားထားသည်ကိုတွေ့ရ၏။

(၂)မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးစံများပါရှိခြင်း။

သာဓကအားဖြင့် “လက်ဖက်စားသောဓလေ့” ကိုတွေ့ရသည်။မြန်မာအမျိုးသမီးများသည်အဆာစုံနှင့်သုပ်၍ထားသောချဉ်ငန်စပ်လက်ဖက်သုပ်ကို မြိန်ရေရှက်ရေစားလေ့ရှိပုံ၊ဧည့်သည်များကိုမူလက်ဖက်အုပ်ထဲ၌လက်ဖက်နှင့်အဆာစုံကိုတစ်ကန့်စီထည့်၍ဧည့်ခံလေ့ရှိပုံစသည်တို့ကို အသေးစိတ်ရေး၍ထားသည်။

(၃)မြန်မာပြည် သို့မဟုတ်တရုတ်ပြည်သို့သွားရောက်မည်သူများနှင့်စကားပြန်များအတွက်လက်စွဲစာအုပ်ဖြစ်နိုင်ခြင်း။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်မြို့များဖြစ်သောမန္တလေး၊ ပုဂံစသောမြို့များနှင့်အေးချမ်းသာယာသောပြင်ဦးလွင်၊ တောင်ကြီးစသောမြို့များသို့သွားရောက်လည်ပတ်လေ့လာပုံများကိုရေးထားသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအကြောင်းကိုရေးရာ၌ရန်ကုန်မြို့ကိုအဓိကဦးစားပေး၍ရေး

ထားသည်။မိတ်ဆွေဖွဲ့ပုံ၊မြန်မာမိတ်ဆွေများ၏အိမ်သို့လည်ပတ်ပုံ၊ဈေး၊ကုန်
တိုက်၊မြန်မာထမင်းဆိုင်၊စာရေးကိရိယာဆိုင်၊စာအုပ်ဆိုင်၊ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်နှင့်
ကျောက်မျက်ရတနာဆိုင်တို့ကိုသွားပုံ၊ ရွှေတိဂုံဘုရားကိုဖူးမြော်ပုံ၊သင်္ကြန်ပွဲ
တော်ကိုနွဲ့ပျော်ပုံစသည်များကိုရေးသားထား၏။ တရုတ်ပြည်မှရန်ကုန်မြို့သို့
ရောက်ရှိသူတစ်ဦးအဖို့မလွှဲမရှောင်သာဘဲကြုံတွေ့ရမည့်အရာများကိုကြိုတင်
မိတ်ဆက်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ သွားရေးလာရေးအဆင်ပြေစေရန်ကြိုတင်
၍လမ်းခင်းပေးထားခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုနိုင်သည်။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်းသည်တရုတ်ပြည်၏အကြောင်းကိုရေးရာ၌ပီကင်း
မြို့ကိုအဓိကဦးစားပေး၍ရေးထားသည်။ ပီကင်းလေဆိပ်၌ညော်ကြိုပုံ၊စွယ်
တော်ဘုရားသွားရောက်ဖူးမျှော်ပုံ၊ မဟာတံတိုင်းရှည်ကြီး၊ ရှေးဟောင်းနန်း
တော်၊နွေရာသီနန်းတော်၊ ပီကင်းတက္ကသိုလ်သို့သွားရောက်လည်ပတ်ကြည့်
ရှုပုံတို့ကိုရေးထားသည်။ ထို့အပြင်မြန်မာကဖြစ်စေ၊တရုတ်ပြည်ကဖြစ်စေ၊
သွားလာရာ၌ခရီးတစ်ထောက်နားသည်ယွင်နန်းပြည်နယ်ခွင်မင်းမြို့တွင်လည်
ပတ်ကြည့်ရှုပုံများကိုလည်းရေးထားသည်။

(၄)သံတမန်အတွေ့အကြုံများကိုဂဗနဏရေးထားခြင်း။

မြန်မာနိုင်ငံကရောက်ရှိလာသော ကိုယ်စားလှယ်များလည်ပတ်ကြည့်ရှု
ရန်အစီအစဉ်များကိုညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပုံ၊ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီးနှင့်
တွေ့ဆုံဂါရဝပြုပုံ၊ဂုဏ်ပြုညစာထမင်းစားပွဲ၌စားသောက်ပုံ၊နှစ်နိုင်ငံအတွက်
အရေးကြီးသောကိစ္စရပ်များဆွေးနွေးပုံစသည်တို့ကိုရေးသားထားသည်။

နိုင်ငံတော်ကတာဝန်ရှိသူအကြီးအကဲအချင်းချင်း မိမိတို့နိုင်ငံကိုကိုယ်
စားပြု၍ပြောပုံဆိုပုံများသည်မှတ်သားစရာဖြစ်၏။သူတို့၏အမြော်အမြင်ကြီး
မားမှု၊စကားအရာလိမ္မာပါးနပ်မှုစသည်တို့ကိုပေါ်လွင်အောင်ရေးသားထားသ
ဖြင့်တန်ဖိုးကြီးမားလှပါသည်။

သာကေအားဖြင့်ဝန်ကြီး၏ညီခံပွဲ၌နေရာယူပုံ၊ ဧည့်ခံပုံ၊ပြောဆိုပုံ၊စား
သောက်ပုံစသည်တို့ကိုရေးသားထားသည်မှာစေ့စပ်သေချာလှ၏။

တရုတ်ပြည်၌နာမည်အကျော်ဆုံးဖြစ်သောမော်ထိုင်း(Mao tai) အရက်
ဖြူကပြင်းသဖြင့် “ မောင်ထိုင်သွားနိုင်တယ် ” ဟူသောစကားနှင့် “ မဟာတံ
တိုင်းရှည်ကြီးမှမရောက်လျှင် တရုတ်ပြည်သို့ရောက်ပြီဟုမဆိုနိုင်။ ပီကင်းသံ
ကင်ကိုမစားရလျှင်ပီကင်းသို့ရောက်ပြီဟုမဆိုနိုင် ” ဟူသောစကားများသည်ပါ
မောက္ခကျန်ယုံရင်း၏သံတမန်အတွေ့အကြုံများထဲကစကားများဖြစ်ဟန်ရှိပေ
သည်။

(၅)ကဗျာလင်္ကာအကိုးအကားဖြင့်ရေးသားခြင်း။

တရုတ်ပြည်မဟာတံတိုင်းရှည်ကြီးသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ကြည်ရှုပြီး
နောက်ရေးဖွဲ့ခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံကနာမည်ကျော်ကဗျာဆရာကြီးဆရာဇော်ဂျီ
၏

ကြီးလှပါပေ
ရှည်လှပါတကား။
တောင်စဉ်မှာယှဉ်ကာတွား
တိုင်းပြည်စောင်နဂါး။ ။

ဟူသောကဗျာကိုလည်း “ မဟာတံတိုင်းရှည်ကြီးသို့ သွားရောက်လည်ပတ်
ကြည်ရှုခြင်း ” အခန်းတွင်တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ လည်ပတ်ကြည်ရှုခဲ့ပြီးရေးဖွဲ့ခဲ့သောတရုတ်ပြည်နိုင်ငံခြား
ရေးဝန်ကြီး(ယခင်)မာရှယ်ချင်အီ(Chen yi)၏

မြစ်ကြောမှာကျွန်တော်နေ၍
မြစ်ညာမှာအသင်နေသည်
တစ်ရွာတည်းနေတစ်ရေတည်းသောက်

ချစ်ခင်ရင်းနှီးလှပေသည်။ ။

ဟူသောကဗျာကိုလည်း “ တရုတ်မြန်မာချစ်ကြည်ရေးအကြောင်း ပြောကြရအောင် ” ဟူသောအခန်းတွင်ဖတ်ရှုခံစားနိုင်သည်။

(၆) ချစ်သောမျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှုခြင်း။

တရုတ်ပြည်နှင့်မြန်မာပြည်သည်ကီလိုမီတာပေါင်း ၂၁၀၀ ကျော်ရှည်လျားသည်နယ်နိမိတ်ချင်းထိစပ်နေသောအိမ်နီးချင်းနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်းသည်အိမ်နီးချင်းဖြစ်သောမြန်မာပြည်၏ခြံစည်းရိုးကို ကျော်၍ကြည့်ခဲ့သူမဟုတ်။ တံခါးပေါက်မှဝင်၍ကြည့်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်သွားရင်းဟန်လွှဲကြည့်ခဲ့သူမဟုတ်။ အချိန်ပေး၍ကြည့်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ကြည့်ရာ၌ချစ်သောမျက်စိဖြင့်ကြည့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်မြန်မာလူမျိုးများနှင့်မြန်မာ့ရေမြေတောတောင်သဘာဝတို့ကိုချစ်စရာဟုမြင်၏။ သူသည်မြန်မာစာပေကိုတိုးတက်ထွန်းကားစေလို၏။ မြန်မာပြည်ကိုဆက်လက်ဖွံ့ဖြိုးစေလို၏။ သူ၏စေတနာမေတ္တာများသည်သူ၏စာထဲ၌ပေါ်လွင်နေပေသည်။

(၇) လက်တွေ့အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းကောင်းဖြစ်ခြင်း။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်းသည် မြန်မာစကားပြောဖတ်စာကိုရေးသားရာ၌အပြန်အလှန်စကားပြောဟန်ဖြင့်ရေးသည်။ ထို့နောက် ဝေါဟာရများကိုဖွင့်ဆိုသည်။ ထို့အပြင် ပုံစံတူမြန်မာစကားများပြောတတ်ရန်လေ့ကျင့်ပေးသည်။ တဖန်ဖတ်စာကိုနားလည်သဘောပေါက်မှုရှိမရှိ၊ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်မှုရှိမရှိ၊ စစ်ဆေးသောမေးခွန်းများကိုမေးသည်။ ပြီးမှပေးထားသောအချက်အလက်များကိုအခြေခံ၍မြန်မာစကားပြောတစ်ပုဒ်ရေးခိုင်းသည်။ ထိုအစီအစဉ်ဖြင့် သင်ကြားလေ့ကျင့်လျှင်မြန်မာစကားပြောတတ်ရုံမျှမက အပြောစကားလည်းရေးတတ်သွားမည်မှာမလွဲပေ။

(၈) အသက်ဝင်နေခြင်း။

တရုတ်မြန်မာနှစ်နိုင်ငံပညာတော်သင်ဖလှယ်ရေးအစီအစဉ်အရ မြန်မာ နိုင်ငံသို့ရောက်ရှိလာသော တရုတ်ပညာတော်သင်လှလှဟူသောဇာတ်ဆောင် သည်မြန်မာစကားပြောဖတ်စာထဲ၌အသက်ဝင်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

လှလှသည်သွက်လက်၍ထက်မြက်သူဖြစ်သည်။စကားပြောလျှင်ရှင်တွေ ကျွန်မတွေနှင့်မြန်မာစကားကိုမွတ်နေအောင်ပြောတတ်၏။သူ့ကိုမြန်မာစကား တော်တော်တတ်သည်ဟုမြန်မာတွေကပင်ချီးကျူးကြရ၏။သူကတော့ “ ထမင်းစားရေသောက်လောက်တတ်တာပါ ” ဟုပြောလေ့ရှိသည်။ထိုကဲ့သို့ပြော ခြင်းသည်ပင်လျှင်သူ့စကားတတ်ကြောင်းဖော်ပြနေသယောင်ရှိ၏။ သူ့ကိုသာ လိကာမလေးဟုခေါ်လိုက်ချင်၏။

(၉)သံစုံတောအုပ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သွားခြင်း။

ဤ “ မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ ” ထဲတွင်ထိုသာလိကာမလေး၏ အသံ တစစကိုကြားရမည်အပြင်၊ ကြိုးကြာသံ၊ကရဝိက်သံ၊ ဥဒေါင်းသံများကို လည်းနားဆင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုသာလိကာသံ၊ကြိုးကြာသံ၊ကရဝိက်သံ၊ ဥဒေါင်းသံများကိုအဘယ်သူ ဖန်တီးခဲ့သနည်း။

ဤ “ မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ ” စာအုပ်ပြုစုသူ ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်း မဟုတ်ပါလား။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်း၏ “ မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ ” သည် စာအုပ်မ ဟုတ်တော့ဘဲသာလိကာ၊ကြိုးကြာ၊ကရဝိက်၊ဥဒေါင်းစသောငှက်အပေါင်းသာ ယာစွာတွန်ကျူးနေကြသောသံစုံတောအုပ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သွားပေပြီ။

တရုတ်လူမျိုးဖြစ်စေ၊ မြန်မာလူမျိုးဖြစ်စေ၊ကျောင်းသားကျောင်းသူဖြစ် စေ၊ စကားပြန်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူဖြစ်စေ၊ ထိုသံစုံတောအုပ်ကြီးထဲ၌သာယာ သောအသံများကိုနားသောတပန်ဆင်နိုင်ခွင့်ရရှိနိုင်ပြီဖြစ်၏။

ပါမောက္ခကျန်ယုံရင်း၏ “မြန်မာစကားပြောဖတ်စာ” စာအုပ်ကြီးကို တည်းဖြတ်ခွင့်ရသဖြင့် ခံစားရသောကျွန်တော်၏ပျော်ရွှင်မှုသည်၊ သံစုံတော အုပ်ကြီးထဲသို့သွားသောလမ်းကို ရှင်းလင်းပေးခွင့်ရသူတစ်ဦးခံစားရသော ပျော်ရွှင်မှုမျိုးဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်လွန်အံ့မထင်ပါ။ ။

၂၃-၁-၂၀၀၃

ဒေါက်တာသန်းဆွေ
ညော်ပါမောက္ခ
မြန်မာစာဌာန
အရှေ့တိုင်းဘာသာစကားမဟာဌာန
နိုင်ငံခြားဘာသာကောလိပ်
ပီကင်းတက္ကသိုလ်

序 言

《缅甸语口语教程》的作者姜永仁教授是北京大学外国语学院东语系副系主任。他曾于1985—1986年在仰光大学外国语学院进修缅甸语，此外还于1990—1993年在中国驻缅甸使馆文化处先后任二秘、一秘，1994—1998年在使馆经商处任一秘，在缅甸生活近八年，经验可谓相当丰富。由一位对缅甸情况如此熟知的缅甸语教授来编写《缅甸语口语教程》是最合适不过的了。姜永仁教授编写的《缅甸语口语教程》有以下九个特点：

1. 书中语言都是缅甸人日常生活中常用的口语。举例来说：缅甸青年人在交往过程中互相尊重，青年人对长者很尊敬，长辈对小辈也很爱护，这正像缅甸俗语所说“尊敬长者、尊重同辈，爱护小辈”。姜永仁教授还在恰当的地方使用了“趁热打铁”、“一举两得”、“持之以恒”等成语以及“想来路程近，不想来路途远”、“盖毯子不暖，情意暖人心”、“肉要数猪肉，水果要数芒果，叶子要数茶叶”等俗语。

2. 书中有许多关于缅甸文化习俗的内容。例如：在“吃拌咸茶风俗”中，详细介绍了缅甸妇女津津有味地食用用各种材料制成酸、咸、辣口味的拌咸茶的习俗，以及将咸茶和各种拌料放在咸茶叶盒的各个小格中招待客人等风俗。

3. 可以作为缅甸或中国的旅游者、翻译人员的实用手册。姜永仁教授在书中描述了到缅甸历史名城曼德勒、蒲甘及风景名胜彬乌伦和东枝等地游览的场景。在介绍缅甸情况时重点介绍了仰光。包括交友、到缅甸朋友家做客、去市场、百货商店、缅甸餐馆、文具店、书店、理发馆、珠宝店、拜大金塔以及泼水节盛况等，对每一位来仰光的中国人将会遇到的情况做了预先介绍，可以说是为顺利出行铺好了路。对于中国则重点介绍了北京，从机场接机到拜佛牙塔、参观长城、故宫、颐和园及参观北京大学校园等都做了介绍。此外，还描述了在中缅两国的中间站昆明的游览情况。

4. 详细介绍了外事经验。包括讨论到访的缅甸代表团的游览日

程、拜见相关部长、欢迎晚宴、讨论两国重要事情用语等内容。例如在部长的招待宴会上的坐位、招待客人、谈话及食物的吃法等内容都有详细的介绍。两国领导人代表各自国家的利益而发表的一些谈话是非常值得记取的。书中对他们的高瞻远瞩、谈话技巧进行的突出描述是很有价值的。在中国非常有名的茅台酒酒性较烈。巧妙地用缅甸语中茅台酒的谐音说“我要醉倒了”的习惯用语、以及“不到长城不能说到过中国，不吃烤鸭不能说到过北京”等常用语似乎都是姜永仁教授在外交场合中使用过的外交语言。

5. 引用诗歌。在“游览长城”这一章中引用了缅甸著名诗人佐基在登长城后写下的“啊！雄伟高大，绵亘天涯，顺着岭巅蜿蜒，巨龙守卫着国家”的诗句。在“共颂中缅友谊”这一章中我们还可以读到中国前外交部长陈毅元帅在访问缅甸后写下的“我住江之头，君住江之尾，彼此情无限，共饮一江水”的诗篇。

6. 以充满热爱的眼光去观察缅甸。中缅两国是有着 2100 多公里边境线的邻邦，姜永仁教授看邻国缅甸不是隔着篱笆看，而是深入到内部去观察。此外，他也不是蜻蜓点水、走马观花式的看，而是花了很多时间，是以充满热爱的眼光去看的，所以他看到了缅甸人民和缅甸山水自然的可爱。他希望缅甸文学发展，希望缅甸发展，他的良好愿望是发自内心的。

7. 实践的好方法，成功的好途径。姜永仁教授在编写《缅甸语口语教程》过程中用的是对话的形式，然后是单词释义，此外还有同一句型的缅甸语替换练习，检验是否理解并熟练掌握课文内容的问题，最后还要根据给出的场景材料编写缅甸语会话。通过这样形式的练习不仅学会了说缅甸话，还学会了写缅甸语。

8. 形象生动逼真。书中主角是一个根据中缅两国留学生交流计划而前往缅甸留学的北京大学外国语学院东语系缅甸语专业本科女学生拉拉，她在书中的形象是非常生动逼真的。拉拉是一个机灵、干练的姑娘，她的缅甸话说得很流利，连缅甸人都称赞她的缅甸话好，可她却说“只会一点皮毛而已”，而这句话正显示了她缅甸语的水平，真想称她为一只“小八哥”。

9. 一片充满了各种优美声音的繁茂森林。在这部《缅甸语口语教程》中，除了可以听到“小八哥”那悦耳的声音外，我们仿佛还可

以听到仙鹤、妙声鸟、孔雀的叫声，这些声音是谁创造出来的呢？难道不是姜永仁教授吗？这时，姜永仁教授的《缅甸语口语教程》已经不再是一部书，而是一个充满了八哥、仙鹤、妙声鸟、孔雀等优美叫声的繁茂的森林，无论是中国人还是缅甸人，无论是学生还是翻译或是其他人都可以从这片茂密的森林中欣赏到各种美妙的声音。有机会审阅姜永仁教授编写的《缅甸语口语教程》，我的感受就像开辟了一条通往繁茂森林的路那样兴奋。

丹崔博士

北京大学外国语学院东语系客座教授
(杨国影 译)

前 言

不管学习任何一种语言，听和说都是最重要的。小孩出生以后，就跟着母亲咿呀学语，先听，后模仿，然后达到熟练运用。学习母语是这样，学习外语也是这样，离不开听说，否则，就是聋子，就是哑巴。因此，只有听懂了，会说了，朗朗上口，运用自如，才可以说真正掌握了外语。因此，听和说，对于学习外语的人来说，是头等重要的。

正是基于这样一种认识，我们在教授外语过程当中，非常重视对学生听和说的训练，培养学生上口的能力。尤其是结合实际教学，针对工作需要进行口语翻译练习，收到较好效果。但是，要做到这一点，就必须有一本好的口语教程。

这本《缅甸语口语教程》是作者多年从事缅甸语教学的总结，也是作者多年从事缅甸语口语翻译工作的结晶。作者有幸在缅甸学习、工作近8年时间。其中，在缅甸仰光外国语大学缅甸语系进修1年，在我驻缅甸大使馆文化处工作3年，在经商处工作3年半。由于工作的需要，曾多次为国内到访的司局级以上的文化的和经济的各种团组担任翻译工作，广泛地接触了缅甸政府高层领导，使我受益匪浅，熟悉了翻译工作常用词汇和常用语句，口语翻译能力有较大提高。正是在缅甸的长期实际工作所积累的翻译经验，为我编写这部《缅甸语口语教程》打下了坚实的基础。

本部《缅甸语口语教程》，全书35课，共分两部分。第一部分20课，内容紧紧围绕一位中国留学生在缅甸的学习、生活、游览活动展开，课文所及均是真实场景。第二部分15课，内容写的是一个缅甸文化部代表团应邀访问我国，一位翻译从机场接机开始到安排住宿、讨论日程、部长宴请、业务会谈、参观游览，一直到昆明把客人送走的全过程。同时，本部教材还加进了电脑知识、商务会谈、文学讨论、中缅友谊等课文。内容丰富，语言简练，实用性强，所用语言均为访问团体常用语言。课后编有词汇解释和练习。练习共分3部分，第一部分为替换练习，第二部分为围绕课文问答，第三部分为场景练

习。

本部教材经过 99 级缅甸语本科生的教学实验，同时得到了原云南民族学院东语系缅甸客座教授杜阿玛妮、北京大学外国语学院东语系缅甸客座教授吴丹崔的细心审阅和修改，得到了东语系缅甸语专业老师的热情帮助，在此，谨向上述二位缅甸学者以及东语系缅甸语专业各位老师致以衷心的感谢。

本教材由于作者水平有限，加之时间仓促，错误及不足之处在所难免，敬请各位缅甸语同行不吝赐教。

姜永仁

2002 年 12 月 16 日于蓝旗营寓所

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ပထမပိုင်း တရုတ်ပညာတော်သင်တစ်ယောက်သည်

မြန်မာနိုင်ငံတွင်... ..1

သင်ခန်းစာ(၁) နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်း.. ..3

သင်ခန်းစာ(၂) မိတ်ဆက်ခြင်း.. ..9

သင်ခန်းစာ(၃) တယ်လီဖုန်းဆက်ခြင်း.. ..17

သင်ခန်းစာ(၄) မိတ်ဆွေအိမ်သို့အလည်သွားခြင်း.. ..25

သင်ခန်းစာ(၅) မြန်မာစကားပြောကြရအောင်..... ..34

သင်ခန်းစာ(၆) ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ဆေးကုခြင်း... ..42

သင်ခန်းစာ(၇) စာရေးကိရိယာဆိုင်၌စာရေးကိရိယာဝယ်ခြင်း.. ..50

သင်ခန်းစာ(၈) လှည်းတန်းဈေး၌ဈေးဝယ်ခြင်း... ..56

သင်ခန်းစာ(၉) စာပေဗိမာန်စာအုပ်ဆိုင်၌စာအုပ်ဝယ်ခြင်း... ..64

သင်ခန်းစာ(၁၀) ရန်ကုန်အမှတ်(၁)ကုန်တိုက်၌ဈေးဝယ်ခြင်း.. ..72

သင်ခန်းစာ(၁၁) ဆံသဆိုင်၌ဆံသခြင်း/ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်၌ဆံပင်
ညှပ်ခြင်း.. ..83

သင်ခန်းစာ(၁၂) လက်ဝတ်ရတနာဝယ်ယူခြင်း.. ..93

သင်ခန်းစာ(၁၃) ထမင်းဆိုင်၌ထမင်းမှာယူစားသောက်ခြင်း103

သင်ခန်းစာ(၁၄) ရန်ကုန်မြို့၌သင်္ကြန်ပွဲတော်ခွဲပျော်ခြင်း.. ..114

သင်ခန်းစာ(၁၅) ရွှေတိဂုံဘုရားသို့သွားရောက်ဖူးမြော်ခြင်း.. ..130

သင်ခန်းစာ(၁၆) မန္တလေးမြို့သို့သွားလည်ကြစို့.. ..145

သင်ခန်းစာ(၁၇) ပုဂံမြို့၌လည်ပတ်ကြည့်ရှုခြင်း... ..160